

דכללות במקום נוק' דזיא דאצי' ויהיו כל העולמות נכללים בעולם האצי' שהוא עד קימת רגלי איא וזה יהיה אפילו בחול כמו שהיו בערב שבת קודם חטא אדם הראשון וזהו ולפאר במקום זיא שהוא תי' דכללות האצי' שם יהיה מקום ליוצרם שהוא היצירה ותחתיו העשייה וכל עילוי זה יהיה בכח שם היוצא מרית על שם כבוד מלכותו שבים שהוא באית כיש בלי שטספרו מ"ב אתון דאנא בכח שבעולם היצירה כזה.

אביג יתיץ סריע שטין נגיד יכיש במיר צתיג.
 חקב טניע יג"ל פזיה שמז ציית:
 ברוך א אלה אלהי אלהים להאיר בהם כ"ח אותיות דמי' דעיב
 מוחין דאבא שהוא פרצוף כינה דאבא יוד ויו דלת. הי יוד
 ויו יוד ויו. הי יוד. לפרצוף הנוק' לפייסה אתה יהוה ויהוה
 יאהדונהי מהדש חדשים: ר"ל לעתיד לבוא יתחדשו נויה
 דנוק' ויתמלאו שפע מכח אבא באמצעות אימא שלא עיי זיא:

(א) סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֵתִיה יְהוָה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה
 יתוה אֵתִיה אֵתִיה יתוה יוד הא ואו הי יוד תה וו תה
 יתוה יתוה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחי והם הויות ואהיה המנוקדות
 דכחביד והם מוחין ונרנחי דכלים פנימיים דייס דיצירה
 שהוא נרנחי דנחי דרוח דחחין בניה דתי' דכחביד דכלים פנימיים
 דה"פ

(א) איה כל הכונה הנז' בגי'פ ס"ט תהא, היא מסידור הארוך
 אך בקצר כתוב גי'פ ס"ט פשוט ואח"כ כתוב להתיר השבועה ודעת
 מהרה"ג מוהר"א ענתכי יציי שצריך לכוין בזה והבוחר יבחר והיעב"א.

דהיפ יצירה התחתונה וליצירה דאצי שהוא ו יוד הא ואו
הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה המנקדות
דחגית שהם נרנחיי דרוח עם חלקי המוחין שבהם לחחין
בגיה דתי דחגית דכלים אמצעיים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
דאצי שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

אָהִיָּה
יְהוָה

ויכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה
המנקדות דנהיים שהם נרנחיי דנפש דרוח לחחין בגיה
דתי דנהיים דכלים חיצוניים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
ראצילות שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלם של מעלה שהיא אימא להודווג אריא
ואצילות

אחיב

ואצילות בבריאה זיווגא שלים דפנימיות [א] שיכנסו ישראל שהוא ת"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להזדווג זו"ן ויצירה בעשיה

זיווגא

[א] א"ה טה שיש לדקדק כאן לכאורה דאיך נשבע כן [תענית ה' ע"א] והלא כללא הוא דאין לך זיווג דנשמות בזו"ן עד שיזדווגו מקודם או"א ופרצופים העליונים עד הא"ס שאז נמשך המוחין והכח לזו"ן להזדווג וכלא זה א"א ועיין בליקוטי תורה ר"פ וירא וכבר הקשו כן בשאלות חכמי המערב סי' מ' כמובא בנה"ש ד"ל סע"ד, וראיתי להר"י תו"ח דקמ"ג סע"א שתירץ ע"ז וקיצר דבריו שלעולם צריך להמשיך בתחלה מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן ואח"כ מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן וזהו נשבע שלא ימשך מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן עד שיכנס, ר"ל שימשך מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן עבתד"ק, וכעת ראיתי שהרב עצמו בספר הליקוטים ריש פ' וירא שנרגש מזה ותירץ וז"ל פירוש הדבר עד שיהיו זו"ן מוזמנים להכנס בהם כי א"א לומר עד שיכנס מטש כי מה שהם מזדווגים הוא להמשיך נשמות מאו"א ואם או"א לא ימשיכו לעצמם היאך תרד אל זו"ן כי דרך המשכת הנשמות הוא כן שזו"ן ממשיכין מאו"א ואו"א מא"א וא"א מע"י וכן עד סוף המדרגות כי גבוה מעל גבוה שומר וזהו פירוש להכנס כלומר שיהיו מוכנים להכנס עכ"ל, וכ"כ בליקוטי תורה פ' וירא כיעו"ש ועיין בע"ח שער הזיווגים פ"א ובש"ש שם שהביא מ"ש הדב בספר הליקוטים הגו' ולפי"ז אי"ש כפשוטו דנשבע שלא יכנס לאו"א עד שיהיו זו"ן מוכנים לזווג לא עד שיזדווגו דלעולם יזדווגו או"א קודם דלפי מ"ש התו"ח עדין יש לדקדק קצת כיון דאו"א וזו"ן דאו"א קודמים לאו"א דזו"ן ולזו"ן דזו"ן ולפי מארז"ל משמע שלא יכנס למעלה היינו בכל פרטי או"א בין או"א דאו"א ובין זו"ן דאו"א עד שיכנס למטה היינו בכל פרטי זו"ן בין או"א דזו"ן ובין זו"ן דזו"ן אם לא דהכונה עד שיהיו מוכנים ולפי"ז נראה מה שמזדווגים זו"ן בברוך יוצרך ועושך קודם או"א צ"ל שמזדווגים זו"ן דזו"ן וזו"ן דאו"א ולעולם זו"ן דאו"א קודם דלעולם בכל פרט מזדווגים או"א שבו ואח"כ זו"ן שבו וכמ"ש התו"ח והיעב"א.

זיווגא שלים דפנימיות ושיהכרכו כל הפרצופים והעולמות משפע א"ס ב"ה שיתפשט בהם ואז יזדווגו ויוציאו נשמות חדשות :

[א] ברוך יוצרך

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד היואו הי
יוד האואו הא יוד ההו הה
יכוין להכטיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לויא דעשיה
התחתוי ולעשיה דויא דאצי
שהוא י' דהויה הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד האואו הא יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לנוק' דויא
דעשיה התחתונה ולעשיה דויא
דאצי שהיא ה' אחרוי' דהויה

יהוה יוד הא ואו הא

ארני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות רוחו ונשמו לזו"ן דעשיה התחתונה ודעשיה דויא דאצילות ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י ט"ה וב"ן וע"י רוחו ונפשו ויכוין לזווג זו"ן הנז' ויכוין בשיכוב הויה כהולם וארני והיא מעלה מ"ן ע"י נפשו ושם ב"ן והויא משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים יחד ע"י מ"ה יאהרונגהי זוג זו"ן יוד הא ואו הא :

ברוך

[א] א"ה כל הכונה בברוך יעקב הוא מהארוך אבל בקצר ב' שפע א"ס ב"ה בזו"ן ובאוי"א דאצילות ובאבוי"ע דעשיה וחבור זו"ן וי"ה ואוי"א י"ה וכן בברוך יעקב ב' ונ' ביצירה ובריאה יעו"ש ודעת מוה"ר שד"ה יצ"ו שיש לבוין מסירת נפש וכו' והמשכת שפע א"ס לפרצופים הנז'ל וכ"ד מוהר"א ענתני יצ"ו שצריך לבוין כל סדר שכתוב כאן הא"א להמשיך שפע א"ס בכתם כ"א בסדר הנז' ע"י ההלבושות ע"ב, ונלע"ד שאין חילוק בזה מהקצר להארוך רק שבא בקצרה ולא ציירו המותין אך כ"ע מודו דזה הוא הסדר הנכון ולעת הנחון מצי לכיון בקצרה יא"ש את"ם והיע"א.

[א] ברוך קניך

יוד הי ויוהי יוד היואוהי
 יודהאואוהא יודההוהה
 יכוין להמשיך שפע א"ם ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא ידהויה הכוללת
 יתבה יוד הי ויוהי

ברוך בוראך

יוד הי ויוהי יוד היואוהי
 יודהאואוהא יודההוהה
 יכוין להמשיך שפע א"ם ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאימא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהיא הדהויה הכללית
 אהיה יוד הי וואוהי

ויכוין

[א] מה שיש לדקדק כאן דלא נקט בסדר לא מלמעלה
 למטה ולא מלמטה למעלה קצת יש ליישב עפ"י מ"ש התו"ח
 דקמ"ג סע"א וז"ל מש"כ בברוך יוצריך ועושיך זיווג זו"ן ובברוך
 קוניך ובוראך זיווג אר"א שבתחלה אנו ממשיכין מזו"ן דאז"א שהם
 נ"ר לזו"ן דזו"ן שהוא בחי' נ"ר ואח"כ מנשמה חיה דאז"א לנשמה
 חיה דזו"ן ע"כ ולפי"ז א"ש שסדרו קודם יוצריך עושיך אך אכתי
 יסדרו עיב"א מלמטה למעלה ולזה יש ליישב עפ"י מה שביאר
 הרב במב"ש בדרוש ברה"ל ד"ס רע"ד וז"ל שהכונה היא שתתברך
 יצירה משפע א"ם ב"ה כדי שתתברך היצירה לעשיה וזהו ברוך
 עושיך וכשיתחבר ו' עם ה' תתאה שהוא ישראל שיכנס לירושלם
 תתאה אזי ברוך קוניך שהיא האצילות תברך לבריאה וזהו ברוך
 בוראך שיתחברו י"ה שהוא הקב"ה אל ירושלים שלמעלה ע"י
 שיתחברו יצירה בעשיה והם מעלים מ"ן לבריאה וכשיש מ"ן לעולם
 הבריאה אזי תתחבר עמה האצילות וזהו ג"כ בזו"ן ובאז"א דאצילות
 עצמו והצירוף של התחברות הנז' הוא וְהִיָּה ע"כ וכ"כ בארוך
 וא"כ צריך לומר ברוך יעקב וכן הסדר במסכת סופרים פ"כ ה"ב

ויכוין למסור עצמו על קידוש ה' ולקיום התורה והמצוות להעלות
 חיה ונשמה שלו למיד ולמין לאו"א דעשיה התחתונה
 ודעשיה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג ויכוין לזווג או"א
 הגו' ואימא מעלה מין ע"י נשמתו וע"י ס"ג ואבא משפיע מ"ד
 ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזווגים יחד זיווגא ויחודה שלים ע"י ע"ב

אִיהֵתִינָהּ זיווג או"א יוד הי וין הי :

ואז חוזרין ועולין העולמות למקומן הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתבטלים :

כשם שאנחנו מרקדים כנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עליית חח"ן דבי"ע דעשיה להלביש חח"ן דבי"ע
 [א] דיצירה וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש חח"ן דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

דילוג

ולא כמ"ש באיגרות הרמ"ז סי' יו"ד דמסתברא להעלות אבי"ע
 מלמטה למעלה שזה כשיטת החברים בפע"ח שי"ט פ"ג ועיין
 להגאון חיד"א במחבר סי' תכ"ו אות ג' שהביא מ"ש אוגה"ר וכ'
 ששמע מפה קדוש מהר"ת ן' עטאר שהיה אומר ברוך יעקב וכ"כ
 מהרנ"ש במצת שימורים שעיקר הנוסחא ברוך יעקב ופירשה ע"ד
 הסוד פי' נאה וכי' דאין לשנות יעו"ש וכ"כ במו"ב סי' ו' אות
 פק"ח יעו"ש ושל"ב.

[א] בסידוד הארוך בג' דילוגים אלו כי' יכוין להעלות חח"ן
 בג"ה דת"י דאבי"ע דעשיה להלביש חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע
 דיצירה וחח"ן בג"ה דת"י דיעקב ורחל שבנה"י דעשיה דזו"ן דאצילות
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ה ע"כ ועיין לעיל מ"ש בהקדמה ע"ז והיע"א.

דוד מלך ישראל היא המלכות דבייע דבריאה התחתונה
 ודבריאה דאצילות להעלותה לג' בלי היסוד הנקרא חי וגם
 להעלותה להלביש לג' בלי התפארת הנקרא וקיים לזל מלך
 חי וקיים ד' תיבות אלו יעלו בגי' רפ"ה כנוצל ר"ל בזמן שיבטלו
 הקלי' מן העולם אזי המלכות דאצילות היא תשאר תמיד למעלה
 באצילות ונק' חי וקיים ולא יהיה צורך לברר סרפ"ח ניצוצין
 הנתונים תוך הקלי' ואז תקרא המלכות דוד מלך חי וקיים
 שהוא בגי' רפ"ח להורות שכבר נבררו כל הרפ"ח שהיו כבייע.

<p>[א] אקף למד אקף למד יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי</p>	<p>אמן ביעקב ורחל דאצילות דאבייע דעשיה</p>
<p>א יאהד'ונג'הי תיהדו'אוכה' דנוק' אקף למד אקף למד יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי</p>	<p>אמן ביעקב ורחל דאצילות דאבייע דיצירה</p>
<p>מ יאהד'ונג'הי יסוד דז'אודע' דנוק' אקף למד אקף למד יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי</p>	<p>אמן ביעקב ורחל דאצילות דאבייע דבריאה</p>
<p>יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי ן יאהד'ונג'הי אור שבין נו"ה דז"א ונוף דנוק' יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא</p>	<p>ויא ניפ נמו [נצח נצח נצח] סלה סלה סלה [ועד ועד ועד]</p>

[א] עיין לעיל עמוד ט"ו בסדר כונת אמן מהרש"ש ז"ל
 ובשער חכונות הנד"ט דף ס"ב ע"א והבין !

ויאמר שבעה פעמים פי לב טהור וכו' ויכוין כנגד כחביד חגיה	
לב-טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	כתר
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חכמה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	בינה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	דעת
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חסד
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	גבורה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	תפארת

עריך למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי : עזרי מעם יהוה ואדניו יאהרונה עושה שמים וארץ : אל יתן לסוס רגליך

אל ינום שומריך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה ואדניו יאהרונה שומריך יהוה ואדניו יאהרונה צלך על יד ימינך : יוטם השמש לא יבכה וירח בלילה : יהוה ואדניו יאהרונה ישמרך מכל רע ישמיר את נפשך : יהוה ואדניו יאהרונה ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו בתוף ומחול הללוהו בסינים ועוגב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהתי"ה

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא זכו בני ישראל אלא להמביל פני אביהם שבישמים פעם אחת בחדש דיים אמר אביי הילכך נימרינהו

מעומד : רבי דנניא וכו' ויאמרו קדיש על ישראל ויכוין בקדיש שאחר ברה"ל ע"ב וע"ב והוא קדיש דאחר נפ"א ודאחר קריאת ס"ת ודקודם עמידה ואחריה דמנחה וערבית כנודע :

כתב הרנייה בסה"ק עלי נהר אות ל"ו על מ"ש בע"ח ש: פ"ח
 פ"ח שסוד הקדיש שעולה כל העשיה ביצירה והיצירה
 כבריאה אינו עולה רק פנימיות של הנשמה יעו"ש סוד הנשמות
 אלו שעולים הם ב"ע דאצי' המתלבשים בב"ע התחתונים שכולם
 בכללותם עולים דאצי' אבל ב"ע התחתונים אינם עולים כ"א
 ג"ר דעולם התחתון בנה"י דעולם העליון סמנו וכו' ולמדעי אני
 צריך דאף דמטבע וסדר כל הקדישים בשוה ואינם מחולקים אלא
 במלוי השמות דעסמ"ב בדבר זה יש הפרש ביניהם בין הקדישים
 דקודם העמידה ובין הקדישים דאחר העמידה, והוא דהמשכה
 שמשכיבין המוחין דאבא ע"י התיבות ודאיסא ע"י האותיות
 בקדישים שקודם העמידה הוא לבי"ע דאצי' המלובשים בב"ע
 התחתונים ולבי"ע התחתונים. אבל בקדישים שאחר העמידה
 שכבר ב"ע דאצי' הם עומדים בגבול האצי' ואינם יורדין |ממ"ש
 בשהכ"ו דמ"ט ע"ב צריך שתדע כי אין העולמות יורדין אלא עד
 שאומדין עלינו לשבח יעו"ש טבואר כמ"ש אך ממ"ש בדט"ו ע"ב
 ואחר הזיווג אנו צריכין לחזור להעלות העולמות שיקבלו שפע
 וכו' וכן גבי קדיש ה' כ' להעלות העשיה אל היצירה כיעו"ש
 צ"ע קצת דמשמע דבעת הזיווג לא היו בגבול האצי' ולכן שוב
 צריך להעלותה וי"ל] עד אחר עלינו לשבח א"כ ההמשכה היא
 לבי"ע דאצי' העומדים למעלה וגם משכיבין לבי"ע התחתונים
 ע"ב !

מש"ב בקדיש בתיבת ויתקדש לז"א דהיכל ק"ק שהם אריך
 ונוק' וישכו"ת ובהיבות וישתבח גבי ג"ר דהק"ק כ' שהם
 עתיק ונוק' ואו"א, הכונה היא שכללות היכל ק"ק הוא כח"ב
 וכ"א כלול מעשר וידוע דכתר כולל עתיק ונוק' ואריך ונוק'
 וחוי"ב כוללים או"א וישכו"ת, אי"כ כח"ב דכתר דהיכל ק"ק נקראים
 עתיק ונוק' וכח"ב דחוי"ב נקראים או"א נמצא דכח"ב דהיכל ק"ק
 הם עתיק ונוק' ואו"א, והו"ק דכתר דהיכל ק"ק נקראים אריך ונוק',
 והו"ק דחוי"ב נקראים ישכו"ת נמצא שו"ק דהיכל ק"ק הם אריך
 ונוק' וישכו"ת, ושש היכלות התחתונים בכללותם נקראים ז"א וכח"ב
 שבהם

כדנא תאמרין להון אלהיא די שמיא וארעא לא עברו

[א] יאברו מארעא וסן תחות שמיא אלה : הן עם

לברד ישכון ובגוים לא יתחשב : ואתה אל תירא עברי

יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך

מארץ שביים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין סחריד : אתה אל

תירא עברי יעקב נאם ה' כי אתך אני כי אעשה בלה בכל

הגוים אשר הדחתך שמה ואותך לא אעשה בלה ויסרתך

למשפט ונקה לא אנקך : האל תמים דרכו אמרת ה' צרופה

מנן הוא לכל החוסים בו : [כיון שבססוק זה דהאל תמים וכו' יש

יא תיבות לאכפיא יא קליפין ובכן מה שהיתה רחל סארת תהיה אמרת ה'

וסן לכל החוסים בה] קול דודי הנה זה בא מדרג על ההרים

מקפץ על הגבעות : דומה דודי לצבי או לעופר האילים

הנה זה עומד אחר כתלנו משניח מן החלונות מציץ מן

התרכים :

אחר ברה"ל צריך לנער את שולי הבגדים כדי להברית החיצונים

והקליפות שנבראו מקטרוג הלבנה [מבוא שערים בסוף, פע"ח

שי"ט פ"ג] ובפע"ח סיים ומורי [האר"י ז"ל] היה מנער שולי בגפות

הציצית כי הוא בגד המלכות כנודע ע"כ, וכ"כ בס"י הארוך עי"ש

והסחמיר לקיים שניהם תע"כ :

[ב] ונכון לומר פסוק זה

והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים

כאור שבעת הימים. ביום חבוש ה' את שבר עמו ומחץ

מכתו ירפא :

[א] כ"כ בס"י הרש"ש וכ"כ בש"צ דף רג"ל ע"ג ששוב לומר זה אחר

ברה"ל עי"ש, וקבלה מר"י החסיד לומר קול דודי וכו' והובא בש"ץ,

[ב] כ"כ הר"ח בטה"ק בא"ח פ' ויקרא אות ז"ך מספר כ"ט כ"י,

וכי הטעם שידוע מה שרמז האר"י במבוי"ש על פסוק זה ולפי"ן

נמצא אמירת פסוק זה עתה הוא דבר בעתו מה טוב יעו"ש ;

תיו ס' אור הלבנה שבת לאל החונן לאדם בינה :

אל קודם התחלה הפני יעמיץ ועל זה בתמי כמשך השמע לזין ואחרי דליליות ואחרי לנעלות יעמיץ מדוויגים הפרי והשולמות [עין גדבור זה בפי חיים דקיעו קטיץ וכלהא קטיס לו נקחא אחרת בכונת הסדור]:

אך

קסם דום הים לריך להיות להפך בתמי עלית העי וללמד כסם שאטו מרקדים ואחרי להפסלל ולהמטי קסם איס ולזווג זרין ואחרי עי אחריה ברוך יולריך ובי כמו שאטו מוסיס בקרר התפלה דרי חלקי הפמי עד הקיע ועמידה כבי צענר הכונות דרוס אי דהפלה השמר יעמיץ ועיין בקסמ ערס דרי קטיץ כלל העולה כי כל יוני המול העולמות כולם הם למטה ממדינתם וסיה זה כדי לברר ובי ומה שאטו עוסיס עי הפילוסופי ובי וגם כל זה הסדקון איכר רק בהיותם למטה ממוקומם האמיתי כסויו צענת סנבאלו ובי [עין ענר מאמנדעבי פי קדוסיס דסם נחבאר באורך ובלקוטי תורה פרשה בראשית יעמיץ] ולמוס כיום השנה חקף צלילה בהתמלחה בעסיס מליהס צי הקוסיס שאטו עוסיס צענת הפלה המול ומחריס פביס במוקומם למטה ואחרי עי הפלוסופי כיום השנה או מחריס מעלה אחר מעלה עד מוקוס סויו צענת האלילות ועוטיס סם סביץ ולא כל גמי זוג סם למעלה הוא לברא נעמות חדשות ולא מצדווי העלכיס יעמיץ נונח דתמי הוא עלית העולמות ואחרי זוג לברא נעמות חדשות למעלה ואפסר דכונת רביט הוא כך והוא סכנר כחז סם בוצריס דקיו דאחריה ברוך יולריך הוא תפלה סיחבך סיכיה כדי סהילי ירך לעסיס חיש ברוך עוטיך וכסיסתחצר סו עס סהי תהלה סהול ישרי סיכנס צירושלס תפלה או ברוך קוניך סהול אלילות ירך לבריאס ובי יס ובי חיש וסיה או אור הלכנה כאור המנה כסיקיס סכירוף של וסיה או אור הלכנה כאור המנה יעמיץ ועיין צענר סלקוטיס פי וירא צפסוק וירא אליו פי צאוי מנחל ובי דפירס הענין עד סיכנס צירושלס של מטה פי עד סהיו זרין מוטיס להכנס אי אפסר לומר עד סיכנס עומק כי וסיה עסס מדוויגים הוא להוטיך נעמות מנחל וסם אירא לא יעמיכו סללס היך הדר לזרין כי דרך המשכה נעמות הוא זה שזרין מוטיסיס מנחל ונחל מנחל ועמי עד קוף כל העדליות כי גבוה מעל גבוה עומד חיו פי ויש עד סיכנס כלי סהיו מוכניס ליכנס יעמיץ איס מנחל שאטו מנחלליס סחמיט זרין להכנס צירוש של מטה ולא מחריס ועולים העולמות למוקומם הראשון ובי ובהיותם סם למעלה סם הוא סקיר הזוג האמיתי כדי לברא נעמות חדשות ולא למטה כבי וזה עי ויש צפי עויה סם [ואפילו סיס זוג למטה כהול הכל כפי אציל ולא להוליא נעמות חדשות] זה ללעיך כונת רביטו דברי סרסיס סקיר כן בסדור:

וצי

ציע דביע ולא נקס באציע דלילות סוס רוח [חריס דקיעו קטיץ] עיין באפס הוראה טעה בזה. עוד צענין סקיעס זוג זרין לזוג אירא כבי בקדור עיין באפסר חריס דקיעו קטיץ ועיין לעיל דים קיון טוב חיש:

שם

ואו מחריס ועולים העולמות למוקומם הראשון וגם אהנו סהול מנחל הנעמות עולים ומלביסיס הספירות ולא ובי עיין באפסר מצריס דקיו עיר דרוס ברכת הלכנה וטרע מנער הקדושה דדי מנחלים סם מנחל ספירות ועליו מנחל הנעמות ועליו מנחל המלכיס ועליו מנחל המוסך יעמיץ ועיין צריס בהקדמת המעביר צענין הדיור של המלכיס איך הוא מהמלכיס העולמות דאציע דמנחל הנעמות כמנחל באפסר מצריס פיג חייג פיח דמיץ ועיין בחגיה ספיעס צעיה סיין רפיג [קטיץ] יעמיץ ובהקדי כחוצות הכסר דקיעו רעיל דים אחר ובי דפגס אדחיר סיס מנחל הספירות והנעמות סיררו העולמות ממוקומם וגם

עם בלכנה כחיש צעיה סלוי פיג יעמיץ וקסמ עויה דים עירא ופעיה בתמילה בהקדמה יעמיץ ועל ידי מחריס ועולים העולמות ססס מנחל הספירות והנעמות כבי צפי מאמרי כצבי מנחל קדוסיס באורך ובפי הכונות דרוס ענת איס

צעליית העולמות עולים גיכ אחריו אהנו סהול מנחל הנעמות ועלביסיס ספירות ולא וגם הקלי חוליס לעלות ולזס אנו אומריס:

כשם שאנחנו

מקדיס ודלג גי דילוגיס עס טיס להבין צבונה זלח כחצתי לעיל בהקדמת ברכת הלכנה וכונת מלת לסיס יסוד ובי יעמיץ [חריס דקיעו רעיל] עיין ענר מאמנדול דיד ספיעו קוף ספיעותיו של איס:

תפול עליהם

אימחה ומחד יריון להליל פרטי קוקצח דזיא העומטעטיס צביע דעסיס מהקלי עיכ נח צפעיה דרוס ברכת הלכנה בדים ברוך אחי ומצריס דקיו יעמיץ אך ליל דנקטו גי פעמיס מציע צביס שאטו אומריס המול ובי וסם ציע דביע ולא נקטו סוס נוח באציע דלילות ואפסר העעס כחיש צעיה דכנגד האלילות איך צו קלי יעמיץ:

אמן

ציעקיר דלילי דאציע דעסיס. אמן צי ציעקיר דלילות דאציע דלירס. אמן גי ציעקיר דלילי דאציע דבריאס עיכ יריון כונת אמן סחי צענר הכונות דרוס חזרת העמידה סהול סויה ודרי צעילוב יעמיץ סויה סחילה ואחרי דרי חיש ציעקיר דלילות ובי פי דטוקצח נקרא יעקיר כבי צביע רעיה סלוי ספיג צמיק יעמיץ וסכונה לחצר זרין דלילות דאציע סויה ודרי כבי בכונה אמן צענר הכונות דרוס הי דחורת העמידה יעמיץ. אהנס כונה זלח לא מלחתי מנורס דצדי רביטו לכונת גיג בזה אחר זה דכפי סכרלס מנעיה מדרוס ברכת הלכנה להקיל סלוי בדים ברוך אחי סיה לריך לאומרו ככל פעם כסאומר המול עליהס אימחה ומחד ולא לומר טלס צפעס אחס בזה אחר זה ועיין באפסר מורה באלכע:

סלה

וכי לא ידעמי איס מוקוס כוכר כדי לאומרו וביס:

לב מדור

וכי י פעמיס כנגד כהציד חגיג גס זה לא מלחתי דצדי רביטו:

תנא

דרי ר יסנעאל ובי כך הוא לשון הגי בתמי סנהדרין פי היו צדקיס ונחבאר צפעיה סוף דרוס ברכת הלכנה להקיל סלוי יעמיץ:

שם

ויאחד גיפ סלוס עליכס ובי נחבאר צפי הכונות דרוס סתי התפלות דפיז עיז ובפי מצריס דקיו ופעיה סם תימי דרי עיז:

שם

ואומר עיר המנעלות והללו אל בקדשו ובי ויאמר אחרי קול דודי הנה זה צל ובי כבי בסדור קבלה מרי סקיד וסרצ סבי לוחות סבריה וסביא דבריו סרצ ונגן אברהם צביע סימן סלוי ועיין צפי מי סכביא מוסס הארי זיל ובסלוי לבור יעמיץ:

אחר

ברכת הלכנה ליל גיפ סלוס עליכס כן כחז רביטו צפי סכר דרוס אי מנחלי התפלות דים עיז:

שם

ואומר עבירי לסצח ואחרי יאמר כדנא סיערון לסון ובי עיין באפסר סיל סכחצ וקסמ עבודת (הבורח) סיל אחר ברכת הלכנה עלינו לסצח לפי סיהושע הקטו ואמרו פי סיהושע כפי הלכנה יעמיץ ועיין צפי מורה באלכע סכחצ סאין לאומרו:

בעיני

ריח כחצתי לעיל בקוף הפלה המול יעמיץ גס צענין סכירופיס סויה של העמידה בברכת מוקדס יסרלל ורלסי מדיסיס יקודותיהס קמנעתי סנח צפי סחיקוסיס ועמח איך ספנאי מוכיסיס לזס לחפס [יעמיץ ד' ע]:

חנוכה

כל פרגי הכונות הרי בקדור כסנאי צענר הכונות

שכחתי ולא עוד אלא שגודע שעל מיל' זאהבה
הם בחי' מוחין לאקור ומחיל' זאהבה ואילך הם
בחי' מוחין לפנים כן הדבר ג"כ במוסף שעל מילת
זאהבה הם מבחי' אחר מנינות שכחתיים ליש"ות
ומזאהבה ואילך הם מבחי' פנים שכחתיים מנינות
וכן בחזרה על מילת זאהבה הם מבחי' אחר לחכמות
שכחתיים ומס' ואילך בחי' פנים לחכמות שכחתיים
ועיין מ"ש רבינו ז"ל בדרוש אמת ויציב בעיני
תפילת מוסף שבה וממנו תקים לחפילת מוסף
ר"ח והדברים עתיקים למעיין ומצין מדעתו

למוחין דכחך הוא בטבילה סכך הכתיבה לה
המאציל העליון כדי להפיל דעתה ספעס אי' בחלש
העלה עד הכח' דז"א כמות שהיתה בעת אזילותה
הראשון שני מאורו' הגדולים לכן כדי שיהיה לה
פח לעלו' ככתר מתחכים להם יקס"ות מוחין מבחי'
הכתרים שלהם ואע"פ שאין לדבר הזה צורך זולתי
לנוקביה נמשכו גם לו כלי שיהיו פנים בעת הזווג

ענין ברכת הלבנה

והנה

מצריכין שיצטוו שבעה ימי' שלימים
מהמולד כדי שיאירו עליה בחג"ל
מג"ת דז"א כי היא יוצא' מאחורי הכי' הח"ת ולמט'
כגודע ולא ידעתי למה לן כל' שבעה הרי מצונו

בפסח מצרים כי האי גוונא' שהיה מקחו בעשור
ושחיטתו צי"ל והפסיקו לה' ימים שיאירו בה
ה' ספי' ראסונות שלו כסוד ה' על יו"ד ה' שלו
על עשר שלה ככל אשר נחב רבינו ז"ל בשער מיעוט
הירח פ"ב כי האריך בדבר הזה ואמאי לבדך עליה
בטיבן שבעה

וכל

ענין צורך הגרסה דנא הוא כדי לפייס'
על שנתמעטה בחללית המעוט ואע"ג
שכבר נחסייטה ביום החודש בחפילת מוסף כמ"ש
רבי' בדרוש ר"ח ז"ל ולכן אף בזה לא נחקרה
דעתה עד שאמר לה הביאו עלי כשרה עלי לייק'
ר"ל כי עתידה היא בכל ר"ח לעלות עד הכח' לו
ולחזור בקדמותה להיות כני מאורות הגדולים
שוין בקומתן בחפילת המוסף דר"ח כנחשילת
אזילותה כו' ואז נחקרה דעתה כיון שבכל ר"ח
חוזרת לקדמותה כזמן אזילותה יע"ש מכל מקום
כל הפיוס ההוא הועיל לקרר דעתה לפי טעה
חדע שהרי כבר הייתה במדרגה הזו כמ"ש רבינו ז"ל
שהיו שני מאורות הגדולים שוין בקומתם ואפי"ה
בקשה גדולות ומעלות עליונות ואם כן כשתחזור
לאיחנה מקומה הראשון מאי הרויחה על כן
הפיוס ההוא לחפילת מוסף דר"ח אין זה פיוס
גמור אבל מה שאנו מפייעין אותה לרך רמו
טלעמיד לבא חגיע מבקשה והוא כי היחה מנקשת
שתינחן לה רשות כדי שהעלה עמו עד הכח' לכל
כללות עולם האזילות שהוא סוד ליקנא קדישא
דא"א כגודע טו"א עולה שם בחפילת מנחה לשבת
והיא אינה עולה וכל סוד מה שהיחה מבקשת
וטאלת הוא הדבר הזה ואני עני זחלמי ואירא
מהוות דעתי בסוד עומק סאלחה ועל כן בטורה
מוצאת בנו דפוף כל סוף באחרית הימים חבא

למדרגה זו שהעלה עמו עד הכח' לכל כללות
האצי' הוא ליקנא קדישא דא"א וכלב' עיני מימנ'
קמן בח"ל

רפ"ש

רבי' ז"ל אשר במאמרו ברא שחקים
מאמר ו' שהוא הח"ח והיא מקודשת
לו כן האמח שכל שלש עולמות ביע' הם חילייה
מכמה טעמים שאין כאן מקום לבארם זולת זה
שכן נחב רבי' ז"ל בשער הנסירה מ"ג ז"ל והנה
עולם הבריאה הם בני המל' דאצי' ובשער דרוסי'
אבי' ע"פ י"ב ז"ל ואחר שנברר האצי' כולו אז
התפיל ברורי עמיק דבריאה להחברר ע"י נוק'
דז"א דאצי' יע"ש

ומן

האמור טבר"ח בחפיל' מוסף מוחין
הנמשכים הם מכחתיים ליש"ות וזו היא
עיקר הטעם להסרת והליצת החפילין שלנו הנה
גודע הסדר כל ימות עולם שאחר החפיל' מסתלקין
המוחין מנו גופא דז"א לא נשאר בו בחוכו זולתי
רשימו למוחין ומכא' אותו רשימו עומדין בגלות
גופס כל היום כולו לא שחוזרין ז"ון אחר החפילה
א"כ לא וא"כ גם ביום החלש אחר החפיל' נשאר בז"ון
גם רשימו למוחין דכחתיים הבאים להם בחפילת
מוסף טכ' הסברא נותנת שהרי כל היום ומחפילת
מוסף היא עד עת ערב וא"כ אותם מהדרי' מן
המהדרי' ולקביע לימודייהו מלובסין עליה ומפי'
ביום החלש נראה ללאו ספיר עביל בלביטה החפי'
אחר החפילה כדי ללמוד בהם שאין סמך ללביטה
חפילין כל היום אלא מפני רשימו דחפילין למוחין
שישנו כל היום וכהיום הזה שהוא ראש חלש איכא
רשימו גדול מאד מן החפילין ואי עבוד רבנן
חקקתא להסירם ולחלצם אחר היותם מלובסי' היאך
נחזור ללובסם בקום עשה זולתי בחפילת המנחה
למי שבה כן ויש מעט סמך הואיל וכבר עבר זמן
חפיל' מוסף ועדיין אין זה מספיק שהרי בחפילת
המנחה אומר יעלה ויבא וכחב רבינו ז"ל ז"ל והו
הטעם שחקנו לומר יעלה ויבא בעבודה כו' לרמוז
כי כל האורו' יוצאות לרך הנצח עתה וגם לרמוז
כי היא נוקביה יונקת מן הנצח שלא ע"י בעלה
יע"ש

הנה

מ"ש כי בר"ח אינה צריכה ליו בחפילת
סמריה על יעקב איתמר שהרי בלחש
האורות יוצאות לרך הנצח דז"א וצריכה היא לקבל
ממנו וגם בחזרה אינה צריכה ליו על יעקב איתמר
שהרי האורו' יוצאות לרך החסד דז"א והיא צריכה
לקבל ממנו ביום בחפיל' מוסף לא נזכר יעקב ומה
גם שבפירוש נחב רבינו ז"ל שאז רחל לבדה היא
העולה בג"ר דז"א אבל האורו' באיוו אופני ציאתם
לא נזכר וכנר' שאין שום זווג במוסף לחש שלעולם
אין זווגייהו דז"ון בשבתות וימים טובים זולתי
בחזרת המוסף בקול רם והנה בדרוש שני לוי' עבוד
נחב רבינו ז"ל ז"ל ואמנם בימים שיש בהם הלל
כבר ביארנו כי זווג לאה הוא בקריאת ההלל יע"ש
ואני עני מחשק אי גם על לאה איתמר שאינה
צריכה ליו ביום ראש החלש

ומן

האמו' שמוחין הנמשכין בחפיל' מוסף
הם מבחינת כחתיים ליש"ות אש כן
צריך להיות שבלחש המשכת המוחין הוא מנינות
דכחתיים ובחזרה הוא מחכמות דכחתיים לפי הכלל
שמשר לנו רבינו ז"ל בשער המוחין דז"א פ"ט
שנכתריה בעמידה לחש המשכת המוחין הוא
מנינות ליש"ות ובקול רם הוא מחכמות שלהם
והחש איכא שתי בחינות בחי' נינות ובחי' חכמות
ואיכא שתי עמידו' לחש ודחזרה ובמוסף אין שם
אלא בחי' כחתיים ליש"ות וצריך לחלק גם היא על
אוסן' הנו' בלחש מנינות שכחתיים ובחזרה מחכמות

ברם

מ"ס צדא שחקים שהוא הנה"י לידה
 שגחפסעו בעלמות על צדא שחקים
 שהם היכלות גדולה גבורה לצריאה סנק' שחקים
 על סם שחקים מן לצדיקים כו' עיין מ"ס רבי'
 ז"ל בשער הכסף סוד הכסף לצריאה הוא ארבע
 אורות שגזנוצו מחנה"י למל' לאצי' ז"ל סם פ"ב
 והנה צדא קנין כי כמו שמתחין דז"א לאצי' הם
 חנה"י של הגינה וכן מוזין של העל' שהיא נוק'
 הז חנה"י דז"א גם ל' מוחין לצריאה הם סוד חנה"י
 למל' והזו איך כל העולמות הם בצדד אי' יע"ש
 אמנם מ"ס שהיכלי גדולה גבורה לצריאה נקראו
 שחקים על סם שחקים מן לצדיקים ככל
 מקום הוא אומר שהנ"ו הם הנקראי' שחקים ועי'
 בדרוש ה' לולב וכן מסתבר אשר סם יורד
 זרע קודם ומתחלק ומתבטל ומפס יורד ליסוד
 החמור ולס' ול' החסד והגבורה הרחוקים אל'א
 שלשעים מצינו ראינו שהזוג הקדוש הוא
 בח"מ דז"א כמו חפילת מנהה לכל יוס כמ"ס רבי'
 ז"ל בדרוש חפיל' מנהה שאז סוד היסוד הוא בח"מ
 ועיין מ"ס רבי' ז"ל בשער רחל ולאה פ"ב וכשהח"ת
 הוא בחי' יסוד החסד והגבורה הם בחי' כ"וה וסוד
 הדבר עיין מ"ס רבי' ז"ל בשער דרושי הכלל דרוש
 שני ז"ל ונבאר עמה ענין מוצאות הפה כו' וא"כ
 הראשונה הם אוחיות הגרון אה"ע אח"ך יוצא
 הקול יומר למוך בחיך ושם נעשים אוחיות גיכ"ק
 כו' ונמצא סדרם כו' והנה הם מחילים ממטה
 למעלה כי הלא הסוד היא תחונה מכולם וא"כ
 כשיורדים ה"ג בגרון כו' חסד עליונה מכולם
 והוד למטה מכולם וא"כ היומר קרוב אל הגרון
 הוא גבורת הסוד והוא סוד אה"ע כו' אך גיכ"ק
 הם בחי' לכורא שהוא החיך הנקר' אבא והוא בחי'
 גבורה הנצח כו' ואח"ך ח"ת והוא הלשון הם אוחיו'
 לטלנ"ת ואח"ך הגבורה והיא בטיני' אוחיו' וסדר'ך
 כו' אך שפחים בחי' החסד אחרון מכולם והוא
 צומ"ק יע"ש המבואר בדברי רבי' ז"ל שהגבורות
 יותר חזקות מכולם הם גבורה הנצח והיא אוחיות
 גיכ"ק בחיך וגבורת הסוד והיא אוחיות אה"ע
 והיא בגרון וסני גבורות אלו הם סני אוחיות מ"ן
 למננס"ך ועיין מ"ס רבי' ז"ל בדרוש השופר ונדרוש
 יו"הך צסוד האליה ועוד כתב בדרוש ה' דעמידה
 ז"ל ופי חכוי' להמשיך להמחיק ב' גבורו' למננס"ך
 והם הנק' מ"ן כו' והענין כי סני יודין אלו עם
 הוא'ו שבאמצע נחלקת לסני ווי'ן והס י"ו סינים
 העליונים וי"ו סינים החחונים וכאשר הספע
 והדינים יורדין מן א"ו הנק' ע"ב ס"ג טבהס ז'
 יודין יורדין לז"א הם נטמנין חפילה ע"י השינים
 טבהס שהם סוד השחקים הטומנין המ"ן יע"ש

ומזוג ראשון נמשך תינת אל' היצירה ומזוג שני
 נמשך תינת אל' העשיה ומזוגות לכל גע"ס ויומה
 כי הנה כתב בשער מדומ"ן פ"ד ופי' 7 השמות
 המלאכים באים מזוג עליון לנסיקין דז"ן שהוא
 זוג רוחני מזל ולכן אינם באים בצד הנוף כמו
 נשמות בני אדם יע"ש ונ' לע' שסוד זוג נסיקין
 הוא אוחיו' באהבה וממלא בשם כל אחד רוח וכל
 כלול מחיך רוחין שלו ושל חנירו כמ"ס רבי' ז"ל
 סם פ"ט וממצא שם מלאכים מדבר ויס מלאכים
 מנוק' וכולם נזריין מזוג נסיקין דז"ן הרי וברות
 פיו כל צבאם

חק

הוא ז"א ומקריא המלינוק' דז"א כאומר
 כי יש מלאכים מסערא לכורא ז"א ויס
 מלאכים מסערא לנוק' ואינם מסנים תפקדם כל
 מסערתם

ששים

ושמשים כל העולמות גם ז"ן ונוק' לאצי'
 לעשות רצון קוניהס א"ו ומלבד
 עומק הענין שגם ז"ן מבררין מברורי אחרונים
 לא"ו ומעלין אוחס למ"ן עוד זאח כתב רבי' ז"ל
 בשער הנסירה פ"ד ז"ל וזוה חנין למח' איתא עילא'
 אחקריאת מידה כי הלא היא המולדת וקוננת
 קצבה בז"א כי הנה בהחפשות פהק אי' טבה חוך
 ז"א נעשה בו ספי' אחד שלימה כו' וממצא כי
 שיעור קצבת המקום חלוי בה זלא בו כו' וזה ענין
 האמה המולדת ונוחנת ונעשה מידה לכל היריעו'
 ע"י החפשותה בחוכו ונוחנת קצבה בו ואומרת
 מכלן עד כלן יהיה חכמה מכלן עד כלן יהיה
 חסד כו' וז"ס מידה אחד לכל היריעו' ואיך מלידת'
 בחוך אלא בהחלטה בחוכו יע"ש וכן כתב בדרוש
 שני דעמידה במילת מ"ך עזר ז"ל וסם ניאחנו כי
 קו המידה שבו נעשה ז"א הוא סם אהיה וקו המידה
 של נוק' הוא סם כ"ו בזכ"ו שהוא גי' ל"ג ע"ש

ואמר

קוניהס על כה"י לאימא המחלבים
 בו והוא גי' שחי פעמים קס"א אע"ב
 טבה"י לאימא המחלבים בו הם סוד קס"א קמ"ב
 קט"ה כנודע לפעמים הם סני קס"א כמ"ס רבי' ז"ל
 בכמה מקומות

פועל

אמת הוא ז"א ונק' כן מכתה טעמיה
 חדא שכל ננין פרנפו הוא ע"י הבינה
 וע"י כ"ג אחון לאורייתא היוצאים מיסודא אל'
 חוך ז"א ואלו מתשטעים בג' קוים שבו כמ"ס רבי'
 ז"ל בדרוש שני דעמידה בחפילת ברכה ראשונה
 ולו מתשטעים בג' קוין אות אי' ראשונה לקו ימין
 אות ח' אחרונה לקו שמאל' אות מ' באמצעיתא
 והוא סוד מוחמו של הקב"ה אמת כמ"ס רבי' ז"ל
 בשער הירח פ"ג ועיין מ"ס רבי' ז"ל בשער השמות
 פ"ז ז"ל מספר האורות המקיפים לז"ן הם כ"א
 כי י"ט פעמים אהיה יש צי"ט ספי' של ז"ן כו' וא'
 אור המקיף צי"ט דז"א וא' אור המקיף לכל הי"ט
 לנוק' הרי כ"א אהיה והוא סם אהיה במספר הרבוע
 שהוא כ"א פעמים שבולים בגי' אמת והו חוחס
 אמת יע"ש הרב איך ז"ן נקראים אמת ומשפט
 הלשון הכי הדיע אז"ן ששים ושמחים לעשות רצון
 קוניהס טבה א"ו א' סאימא היא שועל אמת הוא ז"א
 צסוד כונו שמים צחבונה וגם שעולחו לאבא שהיא
 המל' נוק' דז"א צסוד בחכמה יסד ארך כנודע
 אמת שגם היא נקר' אמת וכל זה הוא כמו הנעשה
 אל הדרוש ויען שא"וה הם המתקנים את ז"ן וצידם
 דא"ו למעט אורם או להרבות אורם כרצונם
 לכן וללנה

המורם

מלברי רבי' ז"ל שהשני גבורות
 לנ"וה נמשכין מן חיך וגרון והם
 סוד מ"ן למננס"ך ונעוצרם דרך השינים נטמנין
 והם גבורה שגבורו' ואח"ך נעוצרם לרך השפחים
 נמחקים באוחיות צומ"ק שהוא החסד שגבורות
 הרי שחסד והגבורה הם הטומנין ומתחקים את
 הגבורו' לנצח והוד

וברוח

פיו כל צבאס סוד רוח הוא ז"א
 ופיו הוא המל' נוק' דז"א כלאמרי'
 מל' פה חקן ז"א כל צבאס מלכי היצירה הנק' צבא
 של מעלה וסוד הענין הוא מ"ס רבי' ז"ל בסדר
 אבי"ש פ"ה שז"ן לאצי' יש בהם סוד שני וזוגים

לא נמרו כל הנירוין להבדר לא מו"מ ורפ"ח
 דא"א ולא מו"מ ורפ"ח דאנא יולא מו"מ ורפ"ח
 דאימא ולא מו"מ ורפ"ח דו"א ולא מו"מ ורפ"ח
 דמל"א מכל א' מן הכ' פרוסין בעת חיקון
 העולמות. נהבדר ונחקן מה שעלה ברצון
 המאניל העליון ונסאר עדיין להבדר לדורו עולם
 מכל א' וא' תמלקי המלכים עליהם על בן הוצרך
 הדבר שכל א' וא' ירדו ו"ח סלו על דרך יבא בעל
 הסוד ועמוד על סורו כדי לסייע בבירור המלכים
 סלו והם הדברים שכתב רבינו ז"ל בספר טעמי
 המצוה פ' בהר מצוה שביעית ז"ל והנה נודאי
 כי אין הנירוין מחבררין לא ע"י החמקוני לצדם
 ולא ע"י העליונים לצדם והם צריכים זה לזה כי
 העליונים צריכים למעשה החמקונים בסוד חנו עו
 לאהים והחמקונים לסייע העליונים כמ"ס הבחז
 ומעשה ידינו כוננה עלינו לכן בימי החול יורדים
 עולמות העליונים למטה ממדרגתם וטעם מחלצתים
 כדי לעזור ולסייע בענין בירור אלה המלכ"י והו'
 פסירו' תחוננו' דאנילו' יורדין ומחלצתין בטסת
 ימי המעשה יע"ש

קרי
 טעמי' כחב שאין יורדין רק הו"ח ואם
 כן כל מ"ט רבינו ז"ל שהללים דאנילו'
 יורדין ומחלצתין בני"ע הוא על הו"ח דכל פרוסין
 והאמת שהם נקראים כלים וגופים סג"ר דכל א'
 וא' נקראים מומין ודע שרבינו ז"ל בספר ח"ף
 פ"ח אחר שכתב סוד ירידת כלים דאנילו' ועשייתם
 דמי' נטמה בפרוסים סג"ר דני"ע

עור
 פתח ז"ל ואפס' טעל דרך זה יהיה
 מהביראה אל היצירה ומן היצירה אל
 העשיה יע"ש כי כאן אמרו בדרך אפס' בעש' דרוסי
 אני"ע פ"ה כתב ז"ל ולע כי כל הנז"ל הוא בין
 בא"א ובין באבא ובין באימא דאני' וכע"ז בכל
 פרצו' א"א כו' דני"ע יע"ש : ולפ"ז גם
 בני"ע יש החלצתו פרוסין' עליוני' בעולמו' שחמקו
 וצריך לומר שהוא בזה האופן שמה' פרוסין' הכוללים
 דבריאה יורדין שני כלים אמצעי ומיון כלים
 אמצעים מחלצתין בפרוסים סג"ר דני"ע
 בפרוסים עולם היצירה וכלים מיונים מחלצתים
 בפרוסים סג"ר דני"ע בערכם בעולם העשיה ומה'
 פרוסין' הכוללים לעולם היצירה יורדים כלים
 המיונים לבד ומחלצתין בפרוסים סג"ר דני"ע בערכם
 בעולם העשיה והסחא נמצא עולם העשיה מלובשין
 בחוכם כלים ליצירה ובחוכם כלים דברי' ובחוכם
 כלים דאנילות והם הם דברי רבינו ז"ל דדרוסינו
 כי שעולתם בחול הם פועלים על ידי אני' דבריאה
 וברי' ביציר' ויצירה בעשיה וזאת הפעולה האמורה
 בדברי רבינו ז"ל היא מלאכת הברי' אשר הם עושים
 ומבררין בכל יום מן הו"ח הידועים וזאת הפעולה
 שורשה ועיקרה היא בעולם העשיה אשר גם ט"ל
 אבות מלאכות ועוד שאינם באים כל עצמם אלא
 לסייע אוחנו ואנחנו נחונים מטה מטה בעו' העשיה
 והכל חלו' בירנו הפילחמינו ועסק קורחמינו וקיום
 המצוה ומה שחילק רבינו ז"ל שבאדך ישראל סוד
 ההחלצתות הוא עד דבריאה ביצירה ובחוכה לארץ
 חלצת גם היצירה בעשיה צריך להבין היטב מ"ס
 דני' ז"ל בספר מאמרי רשב"י יע"א ובע' הסוסקים
 פ' בראשית בענין אל"ה קודם שחטא כיצד היו
 העולמות במצבן ונמשדס ומאיכן נברא כי מחקוס
 בפרתו נברא וטעם צתב רבינו ז"ל בספרו בי ארץ
 ישראל

וללכנה
 אמר שחמקט עשרת הפארת
 כו' סז"ו ואל הכטיחו למלכות
 טע"ל חעלה על הח"ת דאימא ומח"ת דאימא
 יע"ה כח' אליה וזאת כו' א' נמא ויהונו שני מלכים
 משחמקים בכח אחד והם הם העליון של חפילת
 מנחה דשבת אלא שבזמן הזה הוא מסבך לסבך
 ולעמיד יהיה הדבר הזה קדיר ולא פסיק בחוספת
 מרובה שחעלה היא עד ארץ כתר לכל כללות
 עולם האנילו' מה שאינה עולם עכשיו אפי' בשבת
 והרי זה הוא עיקר הפיוס שאנחנו משייטין אוחה
 באמרינו אליה לסוף כל סוף באחרית הימים תגיע
 אליה טע"ה ובקסחה

ובענין
 ברוך יוצריך שחקינו לומר ג"ס
 סוד הענין כי היחה טבוע גדולה
 בא"ו סכל זמן טלא יהיה זווג בז"ו בנחי' מיה
 טבה גם א"ו עלאין לא יודונו ציניהם בנחית
 חיה טבה ועיין מ"ט רבינו ז"ל בספר טנח"א פ"ג
 ובספר הזוונים פ"א באופן שכל ד' עולמו' אני"ע
 בא"ו הארבע שהם א"ו עלאין וז"ו סכל עולם
 ועולם אי' וציניהם זווג בנחי' החיה טבה ועל כן
 בדרך חפילה הקינו לאומרו בדרך חפילה ג"ס
 כנגד צי"ע כי כנגד אני' אין בנו כח לאומרו ומה
 גם כי צריך ההכרה להיות מלמעל למעלה מעחיק
 ומת"א כיון שהבדר או הטבועה היחה בא"ו עלאין
 וכת"ש במוספר החקוני' ז"ל ואם הוא נדר מסטרא
 דא"א כו' סליק לגביה שהוא דאחמך ביה כי יפלא
 ממך דבר ואחמך ביה במוסלא מתך כו' ומומה
 מחיר צימיד

ענין ימים טובים לישראל

הבנה
 רבינו ז"ל כתב בדרום א' ז"ל ודע
 שאע"פ שכל ששח ימי החול פועלים
 ז' מידות או כנודע אינו דומה פעולתו בששח ימי
 החול לסעולתם בימים אלו כי פעולתם בששח ימי
 החול הם פועלים ע"י אנילות דבריאה ובריאה
 ביצירה בארץ ישראל ויצירה ג"כ בעשיה בח"ל כו'
 יע"ש

לפי
 מ"ט רבינו ז"ל בכתה מקומות ובפרט
 גפ"א ופ"ב בספר השמו' סכל א' ואחד
 מה' פרוסין' הכוללים כל האני' שהם א"א וא"ו
 וז"ו בפרטות מכל אחד מהם שלש כלים טלהם
 יורדין ומחלצתין בפרוסים סג"ר דני"ע בערכם
 ונעשי' בחי' נשמה לחם כנון שלש כלים דא"א יורדין
 כלי הסניתי בא"א דברי' וכלי אמצעי בא"א דיני'
 וכלי מיון בא"א לעשיה וכן כלים דא"ו כלים
 הסניתיים בא"ו דבריאה וכלים אמצעים בא"ו
 דיצירה וכלים מיונים בא"ו לעשיה וכן
 כלים די"ו יורדין ומחלצתין בז"ו דיני"ע
 ואין להאריך צריך לומר שאין הדברים
 כשזוטן ואינם אלא ז"ח טל כל אחד ואחד והענין
 הוא טבע השבירה ומיחח המלפים הידועי' היה
 השבירה בפרטות כו' מכל אחד ואחד כו' דא"א
 וז"ח דאנא וז"ח דאימ' וז"ח דו"א וז"ח דמל' כמ"ס
 דני' ז"ל באורך פס"ז ובפ"ז משער השבירה ומכל א'
 מה' פרוסין' הכוללים כל עולם האני' ירדו פנימיות
 בליח ופנימו' רש"ח ניצוץ טבה לעולם הבריאה
 ואמצעיית כליות ואמצעיית רש"ח ניצוץ טבה
 לעולם היצירה ומיוניות כליות ומי' רש"ח ניצוץ
 טבה לעולם העשיה ונעת חיקון וביורו' כל העולמות

חפילה חול מליז שנת בדבר הזה אשר מהנדר
 בדברי רבינו ז"ל בגליל שנת אינו נכנס זולתי למד
 דללס לחזונה ובחול נכנסים מקיפין שלימים למ' ד
 מ"ס דללס דיס"ות ועיין מ"ס רבי"ז ז"ל בדרוש אי
 דברכה כהנים ז"ל ונמצא כי מהרי"ח דחול הוא כמו
 ליל שנת אבל לא כמעשהו בפרוש ממו"ו ז"ל יע"ש
 ועדיף הו"ל למימר אחר היות בחול כל המקיפין
 שלימים כביס"ות מה שאין כן ליל שנת אשר אין
 שם זולתי למ' דללס לחזונה

והשתא

קצה נשתים חדא טלא מצינו
 בחול דמיין פרקין עלאין
 דמוחין עם פרקין עלאין דנה"י דא"ו למה
 מהנ"ד דז"א כדי לתת מקום למקיפין למ' ד מ"ס
 דא"ו הנכנסים ואלרבה הכל בחר אימכא מצינו
 ראינו בעמידת ילמס נכנסים מקיפין למ' ד מ"ס
 לחזונה ובחורף העמידה עומדת אימא זקופה
 ועומד' על ז"א ומסתיים יסוד דאימא נדעה דז"א
 וכל מהנ"ד דז"א האורח מגולוח נו בחוכו וזו היא
 סיבה שחזרת העמידה עוליס יעקב ורחל בחג"ת
 דז"א כמ"ס רבי"ז ז"ל באורך בדרוש חזרת העמידה
 יע"ש זאת בניק למה בחול אין אנו מפרשין יסוד
 דאימא כאלה ברוח דפנימיות גופא דז"א כמו
 העסוי בליל שנת הלא בליל שנת נבקע יסוד דאימא
 כמ"ס רבינו ז"ל בדרוש ב' דקבלת שנת ז"ל והשני
 הוא כי ביון שיש טה כל אלו האורות הרבים אין
 יכולה ביסוד דאימא לקבלם בחוכו ונבקע ומחללי
 כל האורות כולל יע"ש וגם בחול נבקע יסוד דאימא
 כמ"ס רבי"ז ז"ל בדרוש א' דויעבור יע"ש אמנס יס
 בחול טה שאין כן בשנת שבוחר אחר שובקע יסוד
 דאימא יוצא מסס אורות וכליס וניתנים ללאה
 כמ"ס רבי"ז בדרוש שני דויעבור ז"ל ונחזור לענין
 ראשון כו' ונדע כי פרצוף לאה אינינה פרצוף
 בפני עצמו אמנס היא בחי' אחרים אשר נפלו מן
 אימא עילאה ולכן אין בה בחי' היסוד שבה כדי
 להזדווג עם ישראל ולכן צריכה אימא עילאה לקטע
 יח ברחא כו' ואויפת מנין דילה לברחא ר"ל
 שהיא נוחנת בבחי' הלאה אח היסוד שבה עם המ"ן
 אשר בחוכה ללאה כדי שחוכל להזדווג עם ישראל
 יע"ש וכן כחב בשער יעקב ולאה פ"ה ולפי"ז
 אחי שפיר שבחול אין אנו מפרשין כאלה כלי
 מחיצות יסוד דאימא אחר שכבר הוא צריך ללאה
 משם כדי להנהל ללאה מה שאין כן בליל שנת שאינו
 יוצא משם וסס יעמוד על כן צריך לעשות חופן
 לפורטג כאלה בפנימיות גופ' דז"א את זה נכון אצל
 קמייחא קטיא טובא

ענין ר"ח

הנה כחב רבינו ז"ל בדרושינו ז"ל דע"כ
 בימי החול עומד ז"א בנצח ונוק' בהוד
 וסוד הענין הוא כי נודע שפרצו' יעקב יוצא מיסוד
 דאנא ורחל יוצאת מיסוד דאימא ובימי החול עולין
 יעקב ורחל בנ"ה דז"א כו' וסס עומדין יעקב
 ורחל פ"גם ויעקב עומד בצד הנצח ורחל בצד ההוד
 ואז האורות יסוד דאנא בוקעים דרך הנצח דז"א
 ויוצאים לחוץ והאורות יסוד דאימא בוקעות דרך
 ההוד דז"א ויוצאות לחוץ ואז יעקב לוקח הוא לנדו
 שני האורות ביחד יע"ש מ"ס כי בחול זה דרגס
 כל הימים שאורות דאנא בוקעו דרך הנצח ואורות
 דאימא בוקעות דרך ההוד אינו רוצה לומר שש
 הקוים

ואלו נכנסים בלאחר החפילה אלו ואלו מסתלקין הרי
 אפילו צ"ל דללס מסתלק מנו גופא דז"א גם נשאר
 בו דז"א בחוכו זולתי רשימו דמוחין דגלוח כל
 אשר האריך רבינו ז"ל בדרוש ה' דחפילין אחר מנח
 קרשימו הנשאר בחוכו נשארם בגלוחם כל היום

ומהו

הפרט שניניהם שהצ' נקראים מוחין
 פנימים והלמ"ד מ"ס נקראים מוחין
 מקיפין בשעת החפילה ואלו נכנסים ואחר החפילה
 אלו ואלו מסתלקין ואם נאמר שבזמן הבית הזליק
 דללס היה חדיר תמיד בנו גופא דז"א והלמ"ד מ"ס
 לא היו חדיר בנו גופא דז"א והיו בסוד מקיפין
 כל היום סגן כחב רבינו ז"ל בדרוש שטי דק"ס ז"ל
 ובהיות ב"ה קיים היו המוחין שלהם חדירים ולא
 היו מסתלקין אבל אחר ההדבן המוחין צאים
 לפרקים וחודרים ומסתלקין מהם כו' ועוד כחב
 וטעם הענין הוא מה שנהגה למעלה כי בסבת
 הגלוח וחרבונ"ה היה טנוי ופגם ה"ו במוחין עלאין
 דז"א מה שא"כ בזמן הבית כי אז תמיד היו ז"ון
 שלימים וקיימים במוחין שלהם של הגלוח אבל
 אחר החרבן נחסרו יע"ש

וכן

כחב בדרוש ד' מק"ס טע"ה ז"ל ודע כי
 קודם שחברב ג"המ כמעט טלא היו
 ישראל צריכין להסתכל לפי שז"ן תמיד היו אנשין
 באנשין לפי שתמיד היו המוחין דז"א קיימין לבו
 בלמי מסתלקין כלל יע"ש וא"כ נאמר שהז' דללס
 נקראים מוחין פנימים כי תמיד היו עומדין בו
 בחוכו לא כן הלמ"ד מ"ס שתמיד היו בו בסוד
 מקיפין עדיין קשה מ"ס רבינו ז"ל שבזמן הבית
 כמעט טלא היו צריכין ישראל להסתכל כדי להכניס
 בימים ההם צריכים היו להסתכל כדי להכניס
 המקיפין דלמ"ד מ"ס ובזאתי מנח עשה דק"ס היו
 מקיפין ומכניסים ו"ק דמוחין דגלוח דאימא
 ומ"ע דברכה כהנים היו מקיימים להכניס מקיפין
 דאנא וספי' שהיה כדי להכניס ג"ר דמוחין דאימא
 בכל המוחין דגלוח דאנא לא היו צריכין הק"ש
 לחאן היחא נאמרת וכן"ל החפילין שהם מן הרשימו
 דמוחין דאמול למאי היו מנימין ואם נאמר דמה
 שאמה שתמיד היו ז"ון ס"ב בלי הסתלקות המוחין
 היינו כל היום כולו מאז הבוקר עד הערב אבל
 בליל היו מסתלקין ולהכי היו צריכין בבוקר לחפילין
 וק"ש גם זה אינו נראה כן שכח סס רבינו ז"ל ז"ל
 אז ויחדר הא"ש וילפת על שנטרדה בת זוגו ממנו
 ונפלה בעו' הכריאה כי כל זה הוא מהמח עונותיהם
 של ישראל שאל"כ היו שניהם ז"ון ס"ב לעולם ועד
 כנודע יע"ש תנאך שגם בלילה היו ז"ון ס"ב ויש
 בזה שאלות רבות ואין כאן מקומם

והנה

בדרוש ערבית דשנת כחב רבינו ז"ל
 שכאשר נכנסין המקיפין דלמ"ד מ"ס
 דללס בו גופא דז"א נדחין המוחין ופרקין עלאין
 דז"ל דללס מחב"ד דז"א למטה כדי לתת מקום לל"מ
 הנכנסים ומסיבת הדבר הזה מוכרח יסוד דאימא
 שבנו גופא דז"א שהוא מסתיים בסוף שליט עליון
 דח"ת דז"א שירד יוחר למטה וא"כ יהיה יוצא נזק
 הפסד גדול ליעקב ורחל היוצאים מב' שליטי הח"ת
 דז"א ולמטה מכה שמסס ואילך האורות מגוליס
 כנודע ואין הטעה צריכה לכך וכדי לתקן הדבה
 היה אנו אומרים ושרוש עלינו יע"ש
 נחאי און בחול נמי נכנסים ל' מ דללס
 דאנא ונ"מ דללס דאימא ויוחר עדיף

וא"כ

התפילין אלא אורות המוחין שנימים דז"א היוצאים
 ומאירין במצחא קדישא דז"א וז"א הלא אמר מר
 שאין לו כוס עליה בר"ח ואפי' הפילה על יד
 דאחידא במל' מכל מקום אין המל' נוק' דז"א מלבנת
 אותה ואיברא שבסוף דרושינו כחב רבינו ז"ל ודע
 כי אע"פ שביארנו כי ביום ר"ח המל' היא העולה
 הנה גם הת"ח צריך להעלות כדי שיהיו שוים בעת
 הזווג יע"ש ולא פורט בדבריו עליה זו של ת"ח
 מה עניינה ואיה מקום כבוד עלייתו שבגליו המל'
 הלא ביאר לנו עלייתה במוסף ליל שבז"ל הו"א
 ובחזרה בכתב דז"א אצל בז"א אמר מר גם הת"ח
 צריך להעלות ולא שמענו מקום עלייתו לכן אמר
 אני עני מסודם של דברים מפורטים בדרוש שני
 לקדושה שכח שם רבינו ז"ל ז"ל ונמצא לפי זה כי
 קדושה מול המועד הוא למעלה מקדושה ר"ח כו'
 לפיכך אין מניחין תפילין בחול המועד כלל משא"כ
 בר"ח שמסלקין אותה בחפילת מוסף בליל כי אז
 נגלה עליה שפע עשיק קדישא יורד דרך המדרגות
 והוא למעלה תן התפילין כי הנה הנחת החפ"יורה
 על החתן היורט את אביו ואת אמו במקו' אצליו
 ועומחיו שמים נשמו ארבע ח"וב וח"וב ועל הכלם
 המקבלת מחנה"י למטה במקומה כו' ע"ש בר"ח אף
 ע"פי שאינם עולים למעלה ממקום אצליו חס"ת
 שפע כתר עליון יורד להם דרך המדרגו' בחפילת
 מוסף והוא גדול מהנחת תפילין והבן כל זה יע"ש

מפורש

בדברי קודשו שבחול אין טוס
 עליה לז"ן גם בשעת הק"ש
 והחפילה רק בהיותם במקומם למטה מקום הראוי
 להם לשם נמשכין ויורדין להם המוחין מא"ת שהם
 יאס"ות והמוחין שהם ח"וב וח"וב מא"ת היא
 ירושה חתן נעים היורט את אביו ואת אמו והם
 הם בחי' התפילין טאלו מניחים היוצאים ומאירים
 במצחא קדישא בז"א לכו עיקר מצות התפילין הונה
 עלינו בשעת ק"ש ותפיל' יות' משאר היום כמאמר
 ז"ל כל הקורא ק"ש בלא טליח ותפילין לאו מעיקר
 ערות שקר בעצמו כי תהארת המוחין הקלדוסי היא
 יוצאת בחי' התפילין ונדע שבחול המטבח המוחין
 היא בעמיד' לחש מבינות דיטס"ות ובחזרה העמידה
 המוחין נמשכים ממבנות דיטס"ות כמ"ש רבינו ז"ל
 בשער מוחין דז"א פ"ט וכן ביום החודש בחפילת
 שחרית אין טוס הפרט בין חול לר"ח ושנים הם
 בחפיל' שחרי' לפיכך נוהגים התפילין בר"ח בחפילה
 אלא שאמר גמר החפילה ביום החלט וזכ"ס ז"ן
 למדרגה אחרת עליונה שאין כמותה בחול והיא כי
 בחפיל' מוסף נמשך להם מוחין מבחי' כחריס דיטס"ו
 ולכן אנו מסירין וחולצין המוחין שהם התפילין בין
 של יד בין של ראש כי כבר למעלי' מוחין עליוני'
 שאין משגיגים אותם וזו היא העליה שכח רבינו
 ז"ל טו"א עולה ואינו עליית המקום כמו נוקביה
 שעולה עמו בחפילת מוסף בלחש בחג"ד ובחזרה
 בכתב והוא עליית המקום ממט לא כן ז"א שאינו
 זו ממקומו וטס למטה במקומו נמשך לו דרך
 המדרגו' כי בחפילה בחפיל' שחרי' לבר קבל מוחין
 מח"וב דיטס"ות והטח' נמשך ויורד לו שפע עשיקת
 קדישא שהוא בחי' כחריס דיטס"ות כי כל כתר הוא
 בחי' ע"ק טכן הוא בחי' יחידא דאוחו פרצו' ושפע
 הזה הלא הוא מוחין לכחריס שאין לנו טוס השנה
 בהם וזו היא עלייתו של ז"א ומ"ש רבינו ז"ל בדי
 שיהיו שוים בשעת הזווג רצה לומר שיעקר זכיותן
 למוחין

הקוים שהם ג"וה מחבקעים ממט כדי לנה' מחוכם
 טא"כ אובות לאימא היוצאות דרך ההול היאך
 לוקחם יעקב הלא רחל עומדת עס והיא היתה
 צריכה לקחת אותם והיאך נא לו יעקב בקו ההול
 לקחת לו אורות לאימא ובכמה מקומו' כחב רבינו
 ז"ל ששני הקוים שהם חח"ן קו ימין בנה קו שמאל
 לעולם הם סקומים ובי"וה נקראים ערבי נהל שחין
 בהם לא טעם ולא ריח ולא עול אלא שאפי' בשעת
 קריא' ט"ח בצבור שכח רבינו ז"ל שמחגלים אורות
 ג"וה לאבא הלא בדרוש פ"ח לשבח כחב ז"ל ומה
 שאמרנו לעיל כי כל ה"ח מחגלים עתה צטבת
 הענין הוא כי שיון שהחאדים אשר מחפטיים בז"א
 הם מגולים לכן האורות הם מכים ומאירים בכל
 הצדדים ובנצח והול לאבא ומוציין הארחס הפני'
 לחוץ אצל פשוט הוא שאינו בגלוי גמור כמו היסוד
 טבו לטעם הנו"ל יע"ש

באופן

טלא מצינו טוס בקיעה בשני הקוים
 ימין ושמאל לא מצד מוחין דאבא
 ולא מצד מוחין לאימא כי לעולם סקומים ופחה
 האכל פחה הנוף הוא היסוד ואפי' כשהוא ז"א
 מחקן פרצו' לאה ע"י שיוצאים האורות דרך אור
 חוזר משני הזרועות ח"וב דז"א אינו אלא שיוצאים
 האורות דרך אור חוזר בין הפרקין ולעולם בקיעה
 ליכא וכן בהחלקן פרצו' יעקב דרך הפנים בנה"י
 דז"א באורות לאבא אין טס בקיעה בכלים דנ"וה
 דז"א וכלל הוא טלעולם אין בקיעה נמצאה זולתי
 בקו האמצעי בח"ת וביסוד וז"ל מ"ש רבינו ז"ל
 שבחול אורות דאבא יוצאות דרך הנצח ואורות
 לאימא יוצאות דרך ההול הכל הוא ביסוד טהוא
 קו האמצעי מבריע בין שני הקוים ויש בו כל נוסף
 אל הנצח וכל נוסף אל ההול וממנו דרך פי היסוד
 יוצאים האורות אלא שאורות לאבא יוצאות מצד
 ימין היסוד נוטים אל הנצח ואורות לאימא יוצאות
 מצד שמאל היסוד נוטים אל ההול והכי לייק לטון
 של זהורית שכח דרך הנצח ודרך ההול ושתי
 דרכים הללו למה אמורים הו"ל לומר בנצח טחם
 ובחול טחם ור"חיה לכל האמו' בדרוש שני לעמידה
 דשחרי' במלך עוזר ומוטיע ומנו' אחר טכ' עמידתם
 ליעקב ורחל איהו בנצח ואיהי בחול כחב ז"ל ונד'
 כי יעקב נמשך תהארת יסוד לאבא המחפסט מוחין
 אל ז"א כנגד ר"חיה ורחל תהארת יסוד לאימא
 היוצאת גם היא לחוץ ונמצא עתה שני היסודות
 של אבא ושל אימא אנגוזים חוך ז"א גם שניהם
 מאירים דרך הפנים דז"א ואז היסוד לאימא אשר
 ממנו יוצאות הגבורות בונים ומתקנים את רחל
 וביסוד לאבא בונה ומחקן את יעקב יע"ש :

הרי

שהאורות הללו יציאתם הוא דרך קו
 ההמצעי וכן ביסוד של ז"א כחב בדרוש
 שטי בצרכת טיס טלוסו"ל והחלק השליטי הוא יורד
 למטה עד פי היסוד דז"א ומטס יוצא וניתן בלעת
 של יעקב ומטס יורד א פי היסוד טלו ונוחטו לרחל
 בסוד טיפת מ"ל יע"ש ועיין מ"ש רבינו ז"ל בשער
 פרצוסי ז"ן פ"ב

עוד

כחב רבינו ז"ל בדרושינו גם זהו ענין
 מה שנהגו להסיר התפילין קודם חפילת
 מוסף כו' אצל עתה טענחה בחפילת מוסף א ג"ר
 דז"א משא"כ בחפיל' החול לכן אנו זמולצין אז
 התפילין יע"ש וצריך להבין אס היא המל' נוק' דז"א
 היא העולה מה לה ענין עס התפילין הלא אין

בהם שום שינוי וחסרון כלל ואינם יורדים כלים דאצילות שלו לבי"ע כי אם באבי"ע דבי"ע הכולל, א"כ מ"ש הרב ז"ל בשער חו"פ פ"ה ז"ל גם תבין כי כיון שהכלים החיצו' העליונים ירדו להיות מוחין לתחתונים שהם פנימים, א"כ כשחוזרים לעלות חוזרים לקדמותם כמו שהיו ונמצא כי אין עליה כלל בחיצו' העולמות כי לא עלה מחלקם כלל** רק מהעליונים, וכתב מורי הרב ז"ל צ"ע כי לפי"ו נתבאר שאין עליה כלל לפנימי בימי החול כי לא עלה מחלקם דבר כמבואר ע"ש, וכפי"ז מתיישב כי במקום אחד כותב הרב ז"ל שיש בירורים ועליה אף למחצב הספירות ובמקום אחר כותב שאין בירורים כי אם למחצב הנשמות כי הספירות כבר נגמרו להתקן,*** אך נראה כי בכאן כיוון מורי הרב ז"ל להתיר ספק זה כי זו האבי"ע דאצילות אין בו שום חסרון ושינוי כלל כי זה נקרא מחצב הספירות שכתב הרב ז"ל בשער הקדושה שנאמר בו אם צדקת מה תתן לו כו', אבל באבי"ע דבי"ע הכולל, האצילות שבו נקרא ג"כ בשם מחצב הספירות והבי"ע דבי"ע שבו נקרא מחצב הנשמות ושניהם צריכין תיקון בין מחצב הספירות בין מחצב הנשמות של זה אבי"ע הכולל, וז"ש הרב ז"ל בשער הפסוקים בפרשת בראשית וז"ל שהתורה התחילה בבי"ת לפי ששורש התורה היא מהבריאה ולמטה ע"כ, אבל באבי"ע דאצילות אין לנו עסק כלל ואינו צריך למעשינו כלל ואם צדקת מה תתן לו, וכונת מורי הרב ז"ל מבואר שכתחילה כתב שהחיצו' אינו עולה כלל כי אם מיניה וכיה ואינו עולה כי אם הפנימיות, ואח"כ כתב כ"א עולה אף הפני' מחלקו דבר כי אם מהעליונים מה שירד להיות פנימי לתחתון, לכך דקדק א"כ אינו עולה שום דבר אף בפנימיות, או שכוונתו ז"ל כי גם בפנימיות הוא כן שיווד חיצו' פנימיות של העליון ונעשה פנימיות לתחתון, וכפי דבריו ז"ל זה אבי"ע שכתב הרב ז"ל בפ"א דשער השמות שכלו אלהות הוא

האצילות נתקן ע"י מחשבה לבד, והבריאה [נתקן ע"י] מחשבה שהוא בחינת חכמה, וגם ברעותא שהוא בחינת בינה [ט], ולתקן היצירה צריך אף בחי' קול שהוא תפארת, ולתקן העשייה צריך [גם] בחינת מלכות. ודע כי כמו שהדבר הזה בד' עולמות אבי"ע כן הדבר בפרטות בד' חלקי אבי"ע שיש בפרטות בכל עולם ועולם מהם כגודע. עוד כתב מורי הרב ז"ל וז"ל ובפי"א משער חו"פ כתב כי בכל עולם מא"ק ואבי"ע בין הפני' בין החיצו' שלו יש בו ה"פ שהם א"א ואו"א וזו"ן וכל פרצוף מהם כלול מכל הה"פ א"א ואו"א וזו"ן והם ה' בחינות נרנח"י ע"כ. וכבר כתב במקום אחר שהם מלבישים זה לזה בשוה [בכל עולם ועולם] א"כ כשהחתימו חותמותם כי בבריאה כל אחד החתים חותמו ע"י מלכות דמלכות דאצילות שלו בין א"א בין או"א בין זו"ן שכל פר' תופם כל העולם ההוא, א"כ מ"ש הרב ז"ל שעיגולי הבריאה הם בתוך עיגולי האצילות הם בעיגולי הבריאה דאצילות, וכן עיגולי היצירה דאצילות בתוך עיגולי הבריאה דאצילות, אבל העיגולים דאבי"ע דבריאה הם תחת העיגולים דאבי"ע דאצילות ויצאו מחותם העיגול דאבי"ע דאצילות, וכן עיגולי אבי"ע דיצירה תחת עיגולי אבי"ע דבריאה ובוה מתיישב הכל, ומה שהקשה מורי הרב ז"ל עוד שאיך כתב שעיגולי אבא נתעגלו סביב היושר דא"א בין המקיף דיושר לפנימי דיושר דא"א והלא לא היה מקום פנוי כי כבר ירד היושר דא"א עם מקיפו ועמד ע"ג עיגוליו ע"כ, גם בזה יש לומר כי לא בא הרב ז"ל למעט שאין היושר דא"א עומד ע"ג עיגולי אבא אלא יורד עד עיגוליו מצד מטה אבל אין הכי נמי שהניח מקום חלל כדי שיקיפהו היושר דאו"א ושל כל התחתונים ממנו, והעיגולים של התחתון ממנו הם מקיפים אותו מן הצד ולא מתחתיו* מפני שהקו היושר דא"א הוא למטה מהם ועובר בתוכם: והנה מ"ש מורי הרב ז"ל כי באבי"ע דפני' הנקרא אבי"ע דאצילות בערך הכולל אין

* כן מירץ הדב"ש דק"ב ע"ה. ** צען חיים הגירסה "כי לא עלה מחלקם דבנ...".

*** עיין לעיל דף ז' ע"ב, ולקמן דף קנ"ח ע"ב, ונספר סוד ישרים חלק ב' סימן ו'.

האצילות בעמידה עכ"ל, כוונתו ז"ל שבדרך משל חיצו' נה"י דעשיה נקרא בי"ע התחתון בערך פנימיותם, וא"ק ואבי"ע של חיצו' נה"י דעשיה נקראים שעולים מינם ובם ואינם עולים לגמרי עד האצילות ופני' נה"י דעשיה נק' בשם בי"ע דאצילות שירדו בבי"ע התחתו' שהם החיצו' נה"י דעשיה, וזה הפנימיות דנה"י שנקרא בשם בי"ע דאצילות נקרא שעולים לגמרי עד האצילות בערך חיצוניותם והפנימיות דנה"י דעשיה נקרא בערך העליון מהם בשם בי"ע התחתון ונקרא בערכם שאינם עולים לגמרי כי אם מינם ובם, וכעד"ו עד רום המעלות, וכן מ"ש הרב ז"ל שיכוין לעלות בקרבנות פנימיות דעשיה ועמהם יעלו אור פנימי ומקיף דחיצו' וחב"ד דכל ג' ספירות נקרא בשם פנימיות דעשיה והו"ק דכל ג' ספירות נקרא בשם חיצו' דעשיה, ולעולם העלייה היא מתחילת מלכות דעשיה עד רום המעלות. וכעד"ו מש"ל שמחב"ד דח"ם דא"א נמשכים הנשמות ומו"ק דח"ם נמשכים נשמות המלאכים בערך התחתון ממנו הו"ק דח"ם נקרא ג"ר דח"ם ומשם בהודווגו בו"ק נמשכים הנשמות בני אדם, וג"ר דבינה דא"א נק' בערכו דחכמה דא"א ומשם ממשיך נשמות המלאכים בהודווגו בנוק' כמ"ש בשער ההקדמות שבזווג ראשון דזו"ן נמשכים כמה אלפים נשמות באופן שבכל זווג מזדווגים כל הפרצו' מתחילת א"ק עד סוף מלכות דעשיה, וממקום שממשיך הפרצוף העליון נשמות המלאכים משם ממשיך הפרצוף התחתון ממנו נשמות בני אדם, כמ"ש ג"ר לזה הוא ו"ק לזה, ומה שהוא ו"ק לזה הוא ג"ר לתחתון ממנו, כי אינם שני בחינות אלא הכל הוא דבר אחד, וכן כתב בדרוש הדעת ז"ל וכן נתבאר במקום אחר היטב איך הדעת התחתון דפרצוף העליון נעשה דעת עליון שבפר' התחתון שלמטה ממנו:

ובזה נבוא להבין מ"ש מורי הרב ז"ל וז"ל כל ז' ימי הסוכות כוונת הסוכה הוא להמשיך

זה א"ק ואבי"ע דאצילות שהוא למעלה מהתורה, וזה ג"כ עולה על ידינו אלא שאינן צריכין לנו שכבר יש להם שיפּעם מא"ם בהתמדה ואינן אלא תוספת אור כמ"ש בשער הקדושה ובוה האצילות לא יש ירידה מהעליונים וכשעולה בחול עולים ממש עליה אמיתית:

ובמ"ש שם בשער חו"פ פ"ח שע"י הקדיש עולה כל העשיה ליצירה וכן כל היצירה לבריאה ואינם עולים ע"י הקדיש כי אם בחינת הנשמות שהוא בחינת פנימיות העולמות ע"כ, הנה בספר הכונות בדרוש הקדיש ובהודו כתב כי אינו עולה רק היכול השביעי העליון דעשיה ליצירה אך שאר שבעה היכולות התחתונות עולים כל אחד מהם להיכל שלמעלה ממנו אלא כיון שהם מלבישים זה את זה כיון שהחב"ד עלו ליצירה נקרא שכלם עולים ליצירה, והנה אפשר שכיוון הרב ז"ל להשמיענו שהק"ק דעשיה העולה ע"י הקדיש ליצירה זה נקרא שעלה כל העשיה ליצירה, והג"ר דהק"ק עולים ע"י מ"ב דס"ג, והו"ק דהק"ק ע"י מ"ב דמ"ה, וכן החג"ת דעשיה נקראים בשם עולם העשיה ועולים הג"ר שלהם ע"י המ"ב דס"ג לג"ר דעשיה, וזה נקרא שעולים ביצירה והו"ק דחג"ת דעשיה עולים לחב"ד דעשיה ע"י מ"ב דמ"ה, וכעד"ו עד רום המעלות כל ג' ספירות תחתונות נק' עשיה ועולים ע"י השני מ"ב הנז' לג' ספירות העליונות מהם הנקראים בשם יצירה בערכם, וכן י"ל במ"ש מורי הרב ז"ל ומ"ש נד' מ"א ע"ב שע"י אמירת סדר הקרבנות עולים פנימיות חב"ד דעשיה להלביש חיצו' נה"י דיצירה וכן על דרך זה עולים כל המדרגות עד הא"ם, וכן בזמירות עולים עוד מדרגה אחרת על דרך הנו'. וכן ביוצר עוד מדרגה אחרת על דרך זה, היינו בבי"ע התחתו' אבל בבי"ע דאצילות שירדו בבי"ע התחתו' לברר הם עולים עם הברורים שנבררו מכל עולם ועולם ועולים לגמרי מעולם לעולם כנו' עד עלותם אל

לילה על שנמרדה בת זוגו בכריאה מדבר על בחינת המלכויות דשבעה מלכים שעדיין לא נבררו שאלו נק' נוק' ואינו המלך השביעי כמ"ש מורי הרב ז"ל, והבירורים שכבר נתקנו ועלו באצילות נקרא בשם ז"א, כי כבר נודע כי בחינת אצילות ר"ל ג' ראשונות וזהו דוקא הנק' הנז' בתיבת שמע, ר"ל המלכויות דשבעה מלכים אבל בשאר מקומות המלך השביעי הוא הנק' בשם נוק' כמ"ש בפ"ו דשער אנ"ך ע"ש. ומ"ש מורי הרב ז"ל שנמשכים לז"א בתיבת אחד דקריאת שמע אחר שנודונו או"א בתיבת אחד אחר מסירה על קידוש השם נמשכים לו מוחין דעיבור ויניקה וגדלות עכ"ל. ר"ל עיבור ויניקה דפנימיות וגדלות דחיצו' כי המוחין שנמשכו לז"א בתיבת ישראל אפילו בקריאת שמע דשחרית הם דיניקה דחיצו' כמ"ש בפ"א דשער חיצו' ופנימיות ע"ש. אבל מ"ש לעיל שתמיד נמשכים לזו"ן מוחין דעיבור יניקה וגדלות, וכתבו מורי הרב ז"ל בברכת הנותן לשכוי ע"ש, ואי אפשר לומר שמדבר בבחינת חיצו' שהוא בחינת זווג דחיות העולמות ששם בדרוש התפלן מפורש שהוא בחינת הנשמות ואפשר שהוא על בחינת פנימיות העולמות הנקרא בחינת הנשמות שכלם שוים ואין בהם שום חסרון ושינוי כלל כמ"ש מורי הרב ז"ל. ונראה

שמורי הרב ז"ל סובר שמ"ש הרב ז"ל שיש בירור גם במחצב הספירות מדבר באצילות דמחצב הנשמות שנקרא ספי' כמו שנראה בתיקונים ושם יש בירור אבל הספירות הגמורות אין בהם שום חסרון ** ושם נאמר אם צדקת מה תתן לו, ושם הזווג תדירי ושם עולים הנשמות להתקן ע"י זווג של הספירות הגמורות ומשם ניתנים למחצב הנשמות ומזדווגים גם (הזו"ן) [או"א] של מחצב הנשמות ויוצאים (לז"א) [לנוק']. וכן נראה שם בשער הקדושה דמותה"ו זלה"ה ומורי הרב ז"ל לא רצה לגלות סוד זה בפירוש אלא בהעלם:

הערכית נקרא עתה אחר הערכית בשם רשימו, וכן מ"ש שימתין שעה אחר התפלה כדי להעמיד המוחין, ר"ל להמשיך מוחין חדשים, * וכן מ"ש שאין כח ביד האדם להעמיד המוחין בז"א יותר מג' שעות ר"ל להיות הולך וממשיך מוחין בז"א בכל רגע אי אפשר להמשיך בתכיפה אחת, אלא בהמשך הג' שעות, כמ"ש בדרוש התפלן דר"ת שבכל רגע נמשך התפשטות המוחין מן או"א אל ז"א ע"ש. והנה אע"פ שבמקומות שרשמנו למעלה אינו כתוב בפירוש שנתארכו כל הפרצופים אורך כל האצילות אלא שנתארכו עד למטה עד סוף האצילות, הנה בשער מ"ב שער דרושי אבי"ע פ"ה ובפ"ב כתב כן בפירוש שלכל פרצוף יש לו בחינת אבי"ע ומלבישים זה לזה בשוה, וגם זה הלשון כבר העתיקו מורי הרב ז"ל במקום אחר, וע"ש בדרוש הפסיעות של אברהם אבינו ע"ה. והנה אל תתמה אם הזוהר מפרשו בעת התפלה שבכל יום ויום שזו"ן עולים במדרגת או"א כי כן הוא האמת כי מה שיהיה לעתיד תמידי הוא עתה לפרקים על ידי מעשינו עכ"ל, שנראה שלאחר התפלה מסתלקים המוחין הוא כמ"ש שלאחר התפלה נקרא שמסתלקים המוחין בערך המוחין שמקבל אחר התפלה, ודוקא בעת שמקבל המוחין נקרא שהוא שוה לאו"א ונקרא בשם י"ה כמותם, משא"כ בימות המשיח שכבר נשלמו כל הבירורים ותמיד יהיו במדרגת או"א, ומ"ש בשער כ"ב שער מוחין דקמ' שבעת החרבן חזר הז"א לבחינת עיבור, ר"ל שלא היו נמשכים לז"א באותה שעה כי אם מוחין דעיבור, משא"כ בזמן אחר שנמשכים לו תמיד מוחין דעיבור ויניקה וגדלות כמ"ש לעיל משם הרב ז"ל מדרוש תפילין של ר"ת ע"ש. ומ"ש שנתמעטת המלכות בסוד נקודה ויורדת בכריאה, ר"ל מסיבה שנכנסת לפניו יותר נשאר הפנימיות שלה בבחינת חיצו' שהוא בחינת ו"ק הנקרא בשם בריאה. ומה שצוּעַק ז"א בחצות

* ג"ל דזה קאי גם על מ"ש שלח יסן עד אחר ג' שעות דל"כ מהו הסמיכות והטורח להעמיד הרשימו ודו"ק. (מעיל אליהו)

** עיין בספר מוזכר שלום מערכת הכ"מ אות י"ו. ועיין לעיל דף ז' ע"ב ודף ע"ג ע"א ובמה שזיינו סס.

תקונים אלו היה שבת יותר ומעלה אחר' נולדה כי הם מעול' המזר - על שם כבוד מלכותו - פי' שעלו זה דיצירה עולה עד מקום אפי' כל שאר העולמות יהיה בכח "שם" כבוד "מלכותו" שגול' בא"ת ב"ש ב"ם רמו לשם מ"ב דא"א בכח שיקמו המיוחד לו הוא דיצירה אמת שיחפץ הוא ופועל פעולתו בעצמה כי שם בעצמה כריכין לו ושם פועל גבורת מעשיו והעצמה היא הנקודתו הרגילה ודיצירה הוא שם של מ"ב דבראשית באותיותיו ונקודתו וכל שם מנו' שמות נחלקו בספי' דיצירה כ"ל אצות"ן בחסד וכן כל א' וא' ער"ו באופן שכתב זה דמ"ב שהוא ר"ת "שם" כבוד "מלכותו" ר"ת ש"ס ובא"ת ב"ש גי' מ"ב יתעל' עד מקו' מ"ה המיוח' לו"א דא"י' באופן שיצירה קתעלה לאפי' ולא יהיה ראשו כחם פי' כי מ"ה ומ"ב גי' פי' וזהו תולה ארץ על בלי' מ"ה גי' מ"ה ומ"ב .

ברוך אתה יי' מחדש חדשים - יסוין כי בכוונה פתיחה במלת ברוך דהיינו אלהים ברבוע ר' וכו"ח אותיות דמלוי מלוי ס"ג ויכוין עתה ממתה למעלה ובפתיח' מלי' ע"ל לרטה ויאמר ברוך עושך ברוך יוצרך עשיה וי"י ברוך בוראך ברא' קוץ אציל' ומדל' ג"פ להעל' עונמות ב"ע להנילות ויאמר כ"ס ש"ט ר"קד וכו' כך כל אויבי וכו' שרם הקליפות לה יוכלו ליגע בי לרעה כי לא יהיה בי כך סימנא הוא שלא יגע בך לרעה ויאמר ג"פ כדי להגול מלכות מג' עולמות ב"ע מכל מיני קליפה - ויאמר תפול וכו' ישר ויפך ישר להגול מלכות דבי"ע מן הקליפה ובהיפך יסוין לחדש פ"פיות בידה להשליך הקליפות על שואפי ישראל לרכיטעם אמר ויאמר סימן טוב ומזל ט"ב וכו' דוד מלך ישראל ח' וקום כי ראו זה כראוי זה כחשדך ככל אותיות דוד גי' חי וקום לעד באופן זה ד' ככול ח' חפ"ח ס"ד ו' כפול' י"ב י"ב פ' י"ב קמ"ד ר' אחרונה ס"ד הרי רע"ב כמנין חי קום לעד ועוד דוד כפול מרובע התורה יעלה מספרו דוד מלך ישראל קום באופן זה דוד גי' י"ד והכפל הו' כ"ח כ"ח פ' כ"ח עולה תשפ"ד ויאמר תוא דבי ר' יקמאל וכו' שלום עליכם כלומר הם הם דברי הקב"ה שאומר הנה אני שולח מלאכי השלום כנגד הדורן אשר אתם משלחים במקומי והנה נתן לכם את בריתי שלום

ברוך אתה יי' מחדש חדשים - יסוין כי בכוונה פתיחה במלת ברוך דהיינו אלהים ברבוע ר' וכו"ח אותיות דמלוי מלוי ס"ג ויכוין עתה ממתה למעלה ובפתיח' מלי' ע"ל לרטה ויאמר ברוך עושך ברוך יוצרך עשיה וי"י ברוך בוראך ברא' קוץ אציל' ומדל' ג"פ להעל' עונמות ב"ע להנילות ויאמר כ"ס ש"ט ר"קד וכו' כך כל אויבי וכו' שרם הקליפות לה יוכלו ליגע בי לרעה כי לא יהיה בי כך סימנא הוא שלא יגע בך לרעה ויאמר ג"פ כדי להגול מלכות מג' עולמות ב"ע מכל מיני קליפה - ויאמר תפול וכו' ישר ויפך ישר להגול מלכות דבי"ע מן הקליפה ובהיפך יסוין לחדש פ"פיות בידה להשליך הקליפות על שואפי ישראל לרכיטעם אמר ויאמר סימן טוב ומזל ט"ב וכו' דוד מלך ישראל ח' וקום כי ראו זה כראוי זה כחשדך ככל אותיות דוד גי' חי וקום לעד באופן זה ד' ככול ח' חפ"ח ס"ד ו' כפול' י"ב י"ב פ' י"ב קמ"ד ר' אחרונה ס"ד הרי רע"ב כמנין חי קום לעד ועוד דוד כפול מרובע התורה יעלה מספרו דוד מלך ישראל קום באופן זה דוד גי' י"ד והכפל הו' כ"ח כ"ח פ' כ"ח עולה תשפ"ד ויאמר תוא דבי ר' יקמאל וכו' שלום עליכם כלומר הם הם דברי הקב"ה שאומר הנה אני שולח מלאכי השלום כנגד הדורן אשר אתם משלחים במקומי והנה נתן לכם את בריתי שלום

בזה הפרק יבואר סוד החנוכה

פרה ד כוד שמינת ימי החנוכה יהיו מקבלת אור ההוד בעצמו שלא ע"י ז"א כי בחול יעק' בנז' ורהל כה"ד וביען אשר לא תיקן ההוד בענין והודי נהפך עלי למשחת והלכח מתקן בענין וגם כח ישראל לא יפקר לכן מקבלת אחי אור מן ההוד על ידו דרך הנח הנח לבן מתתיהו בן יוסתן כ"ב תיקן הו' באלו חמ' ימי' לב' לכן מקבלת אחי אור מן ההוד עצמו על ידה ושלא על ידו אלו אומרים על הנסים בצרכת מודים שהוא כנגד ההוד .

מההברים היא נח שהוא עקף החכמה סוד שמן משחת הוד' ולכן היה הנס בעמנו וע"י כהן ודע כי יש בג' יחוד' א' נגד נה"י כי עד שם מגיע קונת' לבד וביה היחוד הוא הו"ה ארני ולפעמים הוא נגד החוה והו' הוא הו"ה אלהים ולכענמים הוא שוה עד הכתר שלו ולא הוא הו"ה אלהים וג' יחוד' אלו ג' נר (עוקר יונת נר החוכה הוא להוריד הארה למטה באלו הימים כאלו היה היוזע עם בעלה פ"ב"ב שוה לו עד הכתר ברמ"ח אצרים כדי רמ"ח ו' דרושין גי' נר ושם הויה ביוזע זה הוא י"א ה"ה ו"י ה"ה : והנה בכתוב' היא נגד נה"י לבד ולא ממשיכין לה אור מג' יחוד' אלו עליונים לעשו' אות' נר והנה בחנוכה זו היה כוננת ההדלקה שוכין האדם כשמוריד ידו להדליק כי היא למעלה בג' טפחים שהוא כנגד נה"י שהם ג' טפחים ולמטה מ' טפחי' שאינו עולה עד הראש ואינו ממשיכין לה

צ"ח מכ"ן כי בשר' יכול להנו' מנר של שבת כי שם חין החיצוני' כנזכר בנר של חנוכה : **א"ל** הלקיגה גי' אל במלואו דלף **לכ"ד** :

פ"י הנזכה הוא חנ"ה כ"ו והוא שיקבת המלכות מאימא עלאה הנקרא חנ"ה העולה ס"ג כי חנה בנייה ושם שם ס"ג ושרשו הוא ייא"י נספרו אל כמספר הו"ה עכ"ל אותיות והכולל זהו חנ"ה כ"ו וזש"ה וית חנה ארבי יה' סגר רחמה פי' כי אלקנה הוא בחינת אבא וחנה בחינת אימא והיו יכול לידווג עמה לפי כי ה' סגר רחמה ר"ל שנה"י דבינה שם נעלמים בראש ז"א צמוד נוחין וז"ס בספר' דכניעותא יתי מתתחא דכליל שית' לכן או"א אינם יכולים להזדווג ביחד הגל מסתלקות לנעלה ויזדווגה יז"ס ועלה האיש ההוא מעירו ואז מזדווגין יחד **בענין חגיגה** בצרכות תחלה חכוין כי הלא יש תוספות קדישה יותר מבחול כמו שיש בשב' וי"ע ור"ח חק שאינו דומ' להם אמל' נלע"ד ששמעתי ממורי זלה"ה לידע איך בחול יהיה בנ"ה ואיך ביהוד ובהנזכה ופורים היו חרוזיהו' ביהוד ואדרבא נראה כי הוא גרוע מבחול אך הענין כי בחול יעקב לקח האר' שני' ד"דיה וד"ה מן נחש ומן הוד והח"כ יתן חלק ההוד נה אל הנקבא נראה כי היא טפילה אליו דך. בחנוכה ופורים היא יונקת מן ההוד ע"י עצמה שלא על ידו זה ח"ס' קדושה אליה ונדבר עתה בענין הצרכות דע כי שרשם סיבב על היות לה סוד יהוד א' וגלה והוא סוד נר שידעת שהוא סוד יחוד שם הויה ואהיה הויה אלהים הויה אדני וג' יחוד' אלו גי' כ"ר והנה בצרכו' אלו רמזים כל הג' יחודים דהיינו בצרכה א' יחוד א' הויה אהיה בצרכה ב' הוא יחוד ב' של הויה אהיה בצרכה ג' של הויה אדני אמנם סתוין תחלה להמשיך אליה ע"ב ס"ג מ"ה גי' ה"ב כמנין להדליק ע"ה כי הוא סוד שם ג' ולכן תמשך אליה ע"ב ס"ג מ"ה וע"י זה תמשיך ודולכת ומאירה ומשעה נ"י הטכה ואז תתייחד עם דודה נג' היחוד' שם גי' נ"ד ותכוין לשם קדוש נח"ל שהוא ר"ת להדליק נר חנוכה והוא המשכת אור עליון של הבינה לז"א (ס"א עצמו מן החל העליון כי בכח אור זה הבא עליו מלמעלה יס' בו אור יתן אליה להדליק ולהחיר